

[Hasle.]

skal spilles Idiotseksogtres, hvad jeg ganske vist ikke synes, der skal, saa skal det ogsaa være efter Spillet's Regler.

Den højtærede Indenrigsminister sagde endelig om mig personlig, at han havde ikke hørt mit Navn nævne, naar der havde været Diskussion om disse Ting mellem sagkyndige Folk. Nej, det er muligt, at Ministeren ikke har hørt det nævne mellem sagkyndige Folk. Derimod har han jo ofte hørt det nævne i Forbindelse med sig selv.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Indenrigsminister udtalte over for, hvad jeg havde fremført om Konverteringen, at jeg vaklede mellem god og daarlig Vilje over for Konverteringen. Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at jeg er ikke gaaet imod Konverteringen. Jeg har peget paa de uheldige Følger — og deri gav den højtærede Minister mig mærkværdig nok Ret —, nemlig at Rentelettelsen vel vilde hjælpe til at bære den nuværende Gældsbyrde, men vilde bevirke en Stigning af Ejendomspriserne.

Ministeren gav mig Ret i den Betragtning, at det, der vilde ske, kun var, at man gav Plads for en højere Kapitalinvestering i Ejendommene, og saa kom Køberne, den unge Slægt, der kommer frem, til at hæfte for en højere Gæld. Jeg vil gerne sige til Ministeren, at det er den daarligste af al Politik at lade den nuværende Generation gøre sig betalt paa den unge Slægts Bekostning, og det er det, han her gaar ind for, fordi han ikke vil vedkende sig sin Fortid som Grundskyldsmand.

Den højtærede Ministers Stemme ry-stede helt, da han slog Kors for sig over C. O. Pedersens Forslag om skattefri 4 pCt.s Obligationer. Ministeren siger, at det vil særlig blive til Fordel for Grundejerne i Byerne. Ja, det indrømmer jeg, men det vil Ministerens Forslag ogsaa. Forskellen paa C. O. Pedersens Forslag og Ministerens Forslag er kun den, at Konverteringen efter C. O. Pedersens Forslag kan gennemføres uden Risiko for Staten, hvad den ikke kan efter Ministerens Forslag. Men baade Ministerens og C. O. Pedersens Forslag vil bringe den fremrykkende Ungdom større Gæld, hvis man ikke gaar ind paa den Betragtning, som det efter min Mening skulde være overflødig at paapege over for den højtærede Minister, nemlig at indføre Værdistigningsskyld som Sikkerhedsventil, naar man konverterer. Der synes jeg, den højtærede Minister burde erindre sin egen Fortid.

Over for det, jeg pegede paa med Hensyn til Ministerens Stilling til Omlægningen af den faste Ejendomsbeskatning, sagde Ministeren, at det havde ikke bevirket, at man standsede Grundskyldsreformen, og han føjede til, at nu havde vi snart overvundet Virkningerne af Omlægningen af de amtskommunale Skatter. Jeg ved ikke, om Ministeren vil benægte, at hvis vi viderefører Grundskylden efter det forhøjede skattefrie Fradrag paa Ejendommene, saa vil det i højere Grad end før ramme de smaa Landejendomsbesiddere. Men Ministerens Maal for Grundskyld er efter hans egne Udtalelser sat med, at han kun vil omlægge den nuværende faste Beskatning til Grundskyld, og det er det, jeg i sin Tid har kritiseret.

I en Sidebemærkning til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen udtalte Ministeren, vedrørende Diskussionen fra forleden Nat mellem det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at efter hvad der var foregaaet dengang, kunde han ikke forsvare den Stilling, han havde taget. Se, det var rart at høre, og jeg havde egentlig ogsaa ventet at høre den højtærede Ministers Betragtninger vedrørende dette Spørgsmaal. Skal jeg tage Ministerens Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen som et Udtryk for, at Ministeren giver det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Ret i den Betragtning, at man ikke kan finde Nøgenjordsværdien og skille den ud fra de arbejdsskabte værdier, og den Vurderingslov, Ministeren selv har arbejdet for at gennemføre, ikke duer? Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om det er Ministerens Mening, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ret i, at man efter Vurderingsloven ikke kan skille Nøgenjordsværdien fra de arbejdsskabte værdier, for i saa Fald er Ministerens egen Vurderingslov jo ubrugelig.

Jørgen Jørgensen: Til det ærede Medlem Hr. Clausager vil jeg gerne sig, at det var ikke Udtryk for daarlig Samvittighed, naar jeg anførte, at vi fra vor Side var tilfredse med, at man kunde undgaa Nedsættelse af Indlaansrenten, hvis Konverteringen kunde gennemføres. Jeg sagde nøjagtig det samme i Sommer, da vi drøftede Spørgsmaalet, da Loven første Gang var til Behandling her, at naar vi gaar med til at skaffe Pengene til Veje ved Hjælp af Indlaansrentens Nedsættelse, er det udelukkende, fordi det er vor Opfattelse, at det er nødvendigt for at sikre Konverteringens Gennemførelse. For os drejer det sig ikke om at faa 15 Mill. Kr.